

Til § 99.

Bestemmelsen svarer til L. F. 1948—50 § 99, dog at man har ment, at det burde fremgå, at overtagelse også kan fordres, når pågældende ønsker at føre forretningen videre i forbindelse med sin ægtefælle, jfr. herved at bestemmelsen også omfatter tilfælde, hvor lejereren efterlader sig svigerbørn, der er oplært i den pågældende branche.

Til §§ 100—109.

Bestemmelserne svarer — bortset fra redaktionelle ændringer i § 104, stk. 1 og § 107 — til L. F. 1948—50 kap. XIII.

Til § 110.

Bestemmelsens stk. 1, 2 og 4 svarer til L. F. 1948—50 § 110, stk. 1—3. Stk. 3 er nyt. Under hensyn til den store betydning, lejemålet om bolig- eller et forretningslokale kan have for familien, og de følger en opsigelse kan få for familiens velfærd, har man fundet det rimeligt at foreslå en bestemmelse, der på samme måde som tilfældet er ved salg og pantsætning af fast ejendom, jfr. § 18 i lov nr. 56 af 18. marts 1925 om ægteskabets retsvirkninger, beskytter den anden ægtefælles interesse i at kunne hindre, at lejemålet opsiges.

Til § 116.

Bestemmelsen svarer til L. F. 1948—50 § 116, dog at man har foreslået, at sagsgenstandens værdi ved beregningen af retsafgift aldrig skal kunne overstige 25 års leje.

Til §§ 119—121.

Medens der efter L. F. 1948—50 og den hidtidige lovgivning kun har været tale om en særlig boligret i København til behandling af sager om boliger og lokaler i Københavns, Frederiksberg og Gentofte kommuner har man foreslået indført boligretter over hele landet. Det er udvalgets opfattelse, at det ved behandlingen af retssager om boliger eller lokaler ofte vil være af betydning for retten at have særlig sagkyndig bistand og ikke mindst ved de sager, der drejer sig om lejefastsættelse, jfr. §§ 72 ff, vil sådan bistand være til støtte for retten. Man har derfor foreslået, at underretten udenfor København tiltrædes af 2 lægdommere, der udpeges efter tilsvarende regler som lægdommerne ved boligretten i København. I retskredse, hvor der er ansat mere end 1 dommer, har man foreslået, at det i hvert enkelt tilfælde ved kgl. resolution afgøres, hvem af dommerne, der skal være rettens formand. Efter forslaget skal rets-

sager om boliger eller lokaler på Frederiksberg eller i Gentofte ikke længere henhøre under boligretten i København, men under boligretterne for henholdsvis Frederiksberg og Københavns amts nordre birk.

Til § 122.

Bestemmelsen svarer i hovedsagen til L. F. 1948—50 § 122 med de ændringer, der er en følge af ændringerne i §§ 119—121. Dog har man foreslået, at det overlades til boligrettens formand at afgøre, om de for den pågældende sag udpegede særlige lægdommere opfylder betingelserne for at fungere som sådanne. Endvidere har man fundet det urimeligt, at en part, der ikke rettidigt har givet meddelelse om valg af lægdommer, under alle omstændigheder skal være udelukket fra at påberåbe sig beskyttelse efter reglerne om beskyttelse af erhvervsvirksomheder i lejet ejendom. Man har derfor foreslået, at pågældende kan begære sagen genoptaget, såfremt unkladelsen var ham utilregnelig.

Til § 123.

Da spørgsmål vedrørende beskyttelse af erhvervsvirksomheder i lejet ejendom træffes af en ret, der er ligestillet med de almindelige underretter, findes der ikke at være tilstrækkelig anledning til, at denne rets afgørelser angående dens kompetence gøres til genstand for kære til højesteret, således som det er foreslået i L. F. 1948—50 § 123. Det foreslås derfor, at kære af sådanne afgørelser kan ske efter reglerne i retsplejelovens § 441. Endvidere foreslås det tydeliggjort, at rettens kendelser angående realiteten ikke kan påankes.

Til § 126.

Ved lov nr. 171 af 12. april 1949 om ændringer i næringsloven af 28. april 1931 er der gennemført sådanne ændringer i næringsloven, at der fremtidig til udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed som mellemmand ved køb og salg af faste ejendomme m. v. kræves næringsbrev enten som ejendoms-mægler eller ejendomshandler. Det har imidlertid ikke ved den pågældende lovændring være tanken at udvide den kreds af personer, der kan udøve erhvervsmæssig virksomhed som mellemmand ved udlejning af boliger og lokaler, og det foreslås derfor udtrykkeligt fastslået, at adgangen til at udøve sådan virksomhed også fremtidig alene tilkommer personer, der har erhvervet næringsbrev som ejendoms-mægler.

Efter L. F. 1948—50 § 126, der svarer til den gældende lov om leje § 75, gælder der